

LA NAU

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA Vicerectorat de Cultura

EXPOSICIONS

22 maig
28 setembre

Habitatge modern a la Comunitat Valenciana

Del 22 de maig al 29 de juny de 08 / Sala Oberta-La Nau

Simeón Saiz Ruiz: J'est un je

Del 29 de maig al 31 d'agost de 08 / Sala Martínez Guerricabeitia-La Nau

De l'Espanya que emigra a l'Espanya que acull

Del 2 de juny al 14 de setembre de 08 / Sala Estudi General-La Nau

Preses de Franco

Del 5 de juny al 5 d'octubre de 08 / Sala Thesaurus-La Nau

Botànic-Jesuïtes: un paisatge compartit

Del 17 de juny al 28 de setembre de 08

Sala d'exposicions del Jardí Botànic

Centre Cultural La Nau de la Universitat de València

www.uv.es/cultura

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA

LA NAU

lafundació patratnat
guerricabeitia

Jardí Botànic

Els joves: símbol i necessitat

En l'últim article que vaig publicar en aquesta revista, saludava favorablement la publicació, per part d'Edicions del Bullent, d'algunes de les rondalles més conegudes d'Enric Valor, en una edició de luxe molt agradable visualment i vaig aprofitar l'ocasió per a reflexionar sobre la conveniència de reeditar les obres dels nostres autors més clàssics i, fins i tot, vaig destacar la necessitat de fer-ho amb edicions crítiques de caràcter, alhora, didàctic que serviren de lectura als estudiants i als lectors no especialitzats. L'argument, com és lògic —encara que no el feia explícit—, era —i és— la responsabilitat i, fins i tot, el deure que tots els pobles han de conèixer el seu passat històric i la seua cultura, si no volen desaparèixer com a tal poble diferenciat dels altres.

Però, si bé tot el que he dit és cert, també ho és que igualment correm el mateix perill si desatenem les noves generacions i, en concret —en el camp de la literatura—, les obres dels joves escriptors. Perquè, sens dubte, els necessitem a ells també. Ens convé —i molt— estar ben atents als llibres que publiquen i donar-los el millor dels suports: la nostra lectura. Només d'aquesta manera aconseguirem encoratjar-los i estimular-los en l'escriptura de noves obres i, al mateix temps, conduir-los a assumir nous reptes cada vegada més agosarats i, en conseqüència, millorar la qualitat literària dels seus textos.

Per això, he contemplat amb una certa atenció —i preocupació també— una espècie de debat que, en els últims temps, s'ha establert a Internet en diversos blocs sobre la inexistència d'autors valencians joves, en contraposició a una suposada nova fornada d'escriptors catalans d'edat no superior als trenta-cinc anys. I dic preocupació perquè, independentment de l'oportunitat d'abordar aquests tipus de qüestions o de l'encert major o menor de l'enunciat, entre els arguments exposats entre els interlocutors, sovint hi he detectat una desconeixença alarmant de noms, però, sobretot, de lectures. Perquè, encara que la polèmica se centrava, quasi

exclusivament, en la narrativa o novel·la d'adults, el cert és que sí que hi apareixen, en general, autors joves i publiquen obres dignes de consideració. Per citar, de memòria, només alguns noms, podríem fer referència a narradors i poetes, que tot just acaben de traspasar l'edat límit en què, segons sembla, es marca la diferència entre *joves* i *vells*, com, per exemple, Juli Capilla, Iban L. Llop, Elies Barberà o Maite Insa, i d'altres que encara no la superen, com Àngels Gregori o Maria Torres, i em deixo oblidats d'altres noms.

El cas és que, si més no, en el camp de la literatura infantil i juvenil, com a lector assidu i observador interessat en la producció valenciana, he detectat com, des de fa ja molts anys, contínuament hi apareixen nous escriptors i, encara que alguns siguen d'edat més avançada que altres, podem concloure que hi conviuen membres de diferents generacions. Mercé Viana, Joan Pla o Enric Lluch, per exemple, no són de la mateixa generació que Francesc Gisbert, i aquest no ho és ja tampoc d'autores recentment aparegudes com Amaia Crespo o Elena Casado Pineda. La primera, es donà a conèixer l'any 2006 amb *La sopa de lletres*, una narració publicada en la col·lecció «El Micalet Galàctic» d'Edicions Bromera, i, en març de 2008, acaba de publicar-ne una altra, *Boleta i Llarga*, a la col·lecció «Albades» d'Edelvives / Baula.

La segona, Elena Casado Piena, amb només 18 anys, publicà l'any 2007, l'obra *An-Toniet del bar Galàxia*, també en la col·lecció «Albades» d'Edelvives / Baula: una obra que sorprèn per l'agilitat amb què es llig i per la construcció d'una història simpàtica que atrau també el lector adult. El protagonista és un fan de la sèrie cinematogràfica de *La Guerra de les Galàxies* que, un bon dia, decideix convertir-se en un cavaller *jedi*, amb l'objectiu de lluitar contra el *mal*. Des d'aleshores, comença a patricular els carrers del poble, acompanyat pel seu amic Ramonet, per buscar i liquidar els enemics. El paral·lisme amb el *Quixot*, com és lògic, resulta inevitable, però aquest encara ens fa més interessant la lectura: una lectura que, per a mi, ha estat un símbol del que fan i poden fer els joves. Per això, ens hem de crear la necessitat d'escoltar-los, perquè sense ells, els joves, tampoc no tenim futur.

Josep Antoni Fluixà